05.03.2023 г. / 01:33:37

Вяра

Допълнение към "съществено писмо на наш читател и отговора ни"

ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕОСМИСЛИ „СВЕТОСТТА“ И ИЗОБЩО „ПРАВОСЛАВНОСТТА“ КАКТО НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА РУСКАТА ЦЪРКВА СЛЕД 1800-ТА ГОДИНА, ТАКА И НА ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ, ПРОДЪЛЖИЛИ ДА ИМАТ ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С РУСКИЯ СИНОД СЛЕД ТАЗИ ГОДИНА.

Въпроса не е в поменаването на владетелите, защото те все още са били самовластни и не е имало нарушаване на догмата за царската власт (това ще се случи през 1905 г., когато законодателната власт се поема от държавната дума).

ОСНОВНИЯ ПРОБЛЕМ Е ПРИЕМАНЕ НА ЕВХАРИСТИЙНО ОБЩЕНИЕ С НЕПОКАЯЛИ СЕ ЕРЕТИЦИ СТАРООБРЯДЦИ, КОИТО СА ПОД АНАТЕМА. ПОД ТАЗИ АНАТЕМА СЪОТВЕТНО ПОПАДА САМАТА РУСКА ЦЪРКВА И ВСИЧКИ, КОИТО С В ОБЩЕНИЕ С НЕЯ!

Новообразуваната ерес е сътворена и „узаконена“ от московския митрополит Платон (Левшин) в неговия проект „Правила на ЕДИНОВЕРИЕТО“, КОИТО СА УТВЪРДЕНИ ОТ ВИСОЧАЙШИ УКАЗ НА ИМПЕРАТОРА ПАВЕЛ I. РУСКИЯТ ВЛАДЕТЕЛ Е БИЛ МАСОН И ЕРЕТИК – ВЕЛИК МАГИСТЪР НА КАТОЛИЧЕСКИЯ МАЛТИЙСКИ РИЦАРСКИ ОРДЕН. ОТЛИЧИТЕЛНИ ЗНАЦИ НА ТАКЪВ ОРДЕН Е НОСИЛ И МИТРОПОЛИТА ПЛАТОН.

Официални членове на масонски рицарски ордени са били и наследниците на Павел I във властта. Не случайно по това време се разрешава и награждаването на духовници с граждански ордени! Резултата е приемане на отстъплението от самодържавието през 1905 г. както от владетеля, така и от синода на руската църква, а също и „узаконяването“ на масонската революционна власт през 1917 г.

Важно е да се отбележи и името на ереста – ЕДИНОВЕРИЕ. ТО Е МНОГО СИМВОЛИЧНО, ЗАЩОТО ТОВА ОТСТЪПЛЕНИЕ ФАКТИЧЕСКИ СЕ ЯВЯВА МНОГО ДОБРЕ ОБМИСЛЕНА ОТ ЖИДОМАСОНИТЕ ПРЕДТЕЧА НА НАЧЕНАТИЯ В КРАЯ НА СЪЩИЯ XIX В. ИКУМЕНИЗЪМ. ПРИЧИНАТА Е, ЧЕ ЕДИНОВЕРИЕТО, ЗА ПЪРВИ ПЪТ В ПО-НОВАТА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА, „УЗАКОНЯВА“ ЕВХАРИСТИЙНО ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ЕРЕТИЦИ, БЕЗ ТЕ ДА СЕ ПОКАЯТ И ДА СЕ ОТКАЖАТ ОТ ЗАБЛУДИТЕ СИ!

В споменатите „Правила на единоверието“ се казва например, че синода „премахва“ проклятието над строобрядци, които приемат едниноверие (без те да се откажат от еретическите заблуди); ръкоположенията на старообрядчески свещенници се приемат за „канонични“ и им се разрешва да продължат службите си по еретическия им чин на „бого“служение; разрешава се „освещаване“ на старообрядчески храмове от архиереи на руския синод; разрешава се на единоверчески свещеници да не участват в съборни моления и литийни шествия организирани от руската православна църква, както и да не се изповядват при нейни духовници; мирото, използвано в тайнствата на единоверците, да бъде варено от архиерея на руската православна църква; ръкоположенията на единоверчески свещеници да се извършват от архиереи на руския синод; приемат се тайнствата извършени от старообрядческите духовници, ПРЕДИ и съответно след като са се присъединили към единоверието; РАЗРЕШАВА СЕ НА ЕДИНОВЕРЦИТЕ ДА УЧАСТВАТ В ТАЙНСТВА, ВКЛЮЧИТЕЛНО ИЗПОВЕД И ПРИЧАСТИЕ, В ХРАМОВЕТЕ НА РУСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА; РАЗРЕШАВА СЕ „БЛАГОСЛАВЯНЕТО“ НА БРАК МЕЖДУ ЕДИНОВЕРЦИ И ПРАВОСЛАВНИ; ЗАБРАНЯВА СЕ ОСЪЖДАНЕТО НА ЕДИНОВЕРЦИ, КОИТО УПОТРЕБЯВАТ СВОИТЕ СТАРИ ОБРЯДИ!

Показателно е, че някои от тези правила са приети днес в икуменическите еретически отношение между т. нар. „официални“ „православни“ църкви и католици, протестанти, монофизити, несториани и други ереси.

Единоверческата ерес довежда и до повреда на духовния взор в членовете на руската църква. Както писахме вече, Игнатий Брянчанинов споделя, че не могъл да намери за наставник боговдъхновен старец – жив съсъд на Божия Дух. Самият той започва да вкарва плътски умувания и заблуди в

своите произведения, които явно противоречат на православното Предание. Брянчанинов се опитва да обясни със съвременни научни доводи духовния свят.

Характерна е описаната от него някаква „ОТНОСИТЕЛНОСТ“ НА БЕЗПЛЪТНОСТТА, някаква ГАЗООБРАЗНОСТ, „ФИНА“ МАТЕРИАЛНОСТ И ПРЕДМЕТНОСТ НА АНГЕЛИТЕ:

„Относно безплътността на сътворените духове. Светото писание и светите отци постоянно ги наричат безплътни и нематериални, но те се наричат така САМО ОТНОСИТЕЛНО: спрямо грубите човешки тела и спрямо грубия материален свят… те са безплътни тела, или, СПОРЕД РАЗБИРАНИЯТА НА НАШЕТО ВРЕМЕ, ГАЗООБРАЗНИ.

След като се съгласихме, че ангелите са ограничени, необходимо е да приемем, че ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТРАНСТВОТО ТЕ ИМАТ ФОРМА, а по отношение на фиността на природата те имат известна степен на тази финост,..

какво виждаме в този толкова чувствен свят, който наричаме с такава сигурност видимия свят? Ние виждаме в него само най-малката част от ПРЕДМЕТИТЕ, нищо в сравнение с цялото. И телескопът и микроскопът, ни изобличават в това.

Уличават ни и нашето обоняние и осезание, които усещат газове, които са невидими за окото, и по този начин разкриват тяхното съществуване, което е скрито от погледа;.. ние сме изключително ограничени в нашето виждане, неспособни да видим нито един обект в истинската му форма, невиждащи газове чрез тяхната финост…“

„Слово о смерти“ - Игнатий (Брянчанинов)

Филарет Московски (Дроздов) също не може да се приеме за свят и изобщо за православен, ЗАЩОТО В ПРОИЗВЕДЕНИЯТА СИ ДОРИ ЯСНО Е ДОКУМЕНТИРАЛ ПРИЕМАНЕТО НА ЕДИНОВЕРИЕТО. За справка вижте: „Письмо к графу Н.А. Протасову о присоединении к единоверческой церкви раскольнического священника Петра Ермилова – Русанова“ *Филарет Московский (Дроздов)*

Много е важно да се спомене, ЧЕ НЕ ТРЯБВА ДА СЕ ПРИЗНАВАТ И КАНОНИЗАЦИИТЕ НА СВЕТИИ, ПРИЕТИ ОТ РУСКАТА ЦЪРКВА СЛЕД 1800-ТА ГОДИНА.

Ние съответно ще коригираме публикациите в сайта, свързани със споменатите личности, както и изповеданието на истинската православна вяра, описано в статията КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО.

Източници:

- Перваго единоверческаго съезда в Москве 25-30 октября 1909 года (стр. 101-113) - Приложение к Деяниям 2-го Всероссийскаго собора христианскаго поморскаго церковнаго общества, напечатанных в 7421 (1913) лето

- Симон (Шлеев), еп. Единоверие в своём внутреннем развитии (в разъяснении его малораспространённости среди старообрядцев). — М.: Медиум, 2004. — 480 с. — ISBN

5-85691-059-1.

- „Слово о смерти“ - *Игнатий (Брянчанинов)*

- „Письмо к графу Н.А. Протасову о присоединении к единоверческой церкви раскольнического священника Петра Ермилова – Русанова“ Филарет Московский (Дроздов)

(Православни будители предупреждават, че някои от източниците може да съдържат, в някои пасажи от написаното, също подвеждаща и икуменическа агитация и да водят към „алтернатива“, която е контролирана от същите богоборци иудеи. Достатъчно е да си спомним написаното в техните протоколи: „теза-антитеза-синтеза“).

---

buditeli.info © 2017